

There are no translations available.

Географско положение на Община Пазарджик

Община Пазарджик е разположена в Южна България, в централната част на Горнотракийската низина, на север от планината Родопи, по поречието на река Марица. Общината граничи със седем общини от Пазарджишка област, в т.ч.: община Стрелча, Панагюрище, Лесичово, Септември, Ракитово, Пещера и Брацигово, както и с четири общини от Пловдивска област - Съединение, Стамболийски, Марица, Родопи.

Площта на общината и относителния дял спрямо Пазарджишка област и територията на страната са представени в следващата таблица:

ОБЩИНА

ТЕРИТОРИЯ

(КВ. КМ)

Община Пазарджик

639.8

Дял на територията на Община Пазарджик от територията на Пазарджишка област

14,2%

Дял на територията на Община Пазарджик от територията на Република България

0,5%

Пазарджик – област

4458.0

Република България

110630.9

А) Релеф

Релефът на общината е равнинен. Надморското равнище варира от 190 до 370 м., като надморската височина на град Пазарджик е 205 м. На изток от Пазарджик е най-ниската част на полето - под 200 м надморска височина. Полето е бедно откъм речни тераси, защото е хлътнало. Това е допринесло за равнинния характер на

Пазарджишкото поле. От двете страни на Марица и притоците ѝ се е образувала ниска, но широка незаливна тераса. Тук са най-хубавите алувиални почви на полето.

Б) Климат

Община Пазарджик има благоприятен преходно- континентален климат, който се характеризира с летни засушки. Този климат е преходен между умерено континенталния климат на Дунавската равнина и преходно- средиземноморския климат на Югоизточна България.

Отрицателните температури в Тракийската низина са характерни за най-типичния зимен месец - януари. Поради защитата на Стара планина и влиянието на Средиземно море, средната януарска температура на Пазарджик е положителна.

Летните температури на Пазарджик не са по-високи от тези на Дунавската равнина. Средната юлска температура е 23.3°C. Дългото лято, често от април до октомври, е достатъчно топло. Това е удобно както за отглеждане на две култури от обработваемата земя, и то с добив на зърно, така и за по-добро развитие на някои едногодишни култури, които виреят по на юг - ориз, тютюн, памук и др.

В низините физико- географските условия се проявяват по-силно върху режима на температурата и по- специално върху продължителността на мразовете и горещините. В Пазарджишкото поле през зимата поради температурната инверсия е по- студено и има по- продължителни мразове, отколкото по средногорските и родопски склонове и разклонения.

Ранната пролет позволява ранно засаждане на летните култури, а късната есен е твърде благоприятна за доброто узряване и беритба на гроздето, тютюна, ориза, памука, и др., както и за доузряване на вторите реколти. В сравнение със Северна България през пролетта в Пазарджишко по-рано престава да пада слана, а през есента - по-късно.

Валежите в областта зависят от циклоналните ветрове, северозападен, югозападен и южен, североизточен и източен. Стара планина и Средна гора пречат на свободното проникване на валежите от циклоналните ветрове от север и северозапад, а Родопите на южните - средиземноморски валежи. По този начин Тракийската низина се ползва от по-малко валежи, отколкото е средната валежна сума на България. Така Пазарджик се намира под влажна сянка от околните му планини, затова годишната сума на валежите му е едва 515 мм. В Пазарджик най-много валежи падат през лятото - 142 мм (27.6%), а пролетно време - 27%. Летните валежи дори и най-големи, често пъти са поройни и са недостатъчни за земеделските култури, особено за вторите култури.

Характерни за Пазарджишкото поле са и честите засушавания, проявяващи се най-вече през втората половина на юли и първата на август.

В) Водни ресурси

Общината е богата на водни ресурси. Главен водосборен басейн е р. Марица и нейните по-големи притоци - реките Тополница и Луда Яна.

Важен източник на вода са подпочвените и подземните води. Те са резултат от валежите и се разполагат в няколко пласта на водоносните хоризонти.

Д) Полезни изкопаеми

На територията на Общината има находища на нерудни полезни изкопаеми. Най-разпространените полезни изкопаеми са мраморите и доломитите. Те са намират по северния склон на Родопите - между селата Паталеница и Црънча, южно и източно от с. Дебращица. Най-голямо е разпространението на мраморите в Бесепарските хълмове. В техните поли край с. Огняново се намира и добре разработено находище на варовик. Тук се добива и произвежда цялата гама от инертни материали на базата на трошен камък (каменно брашно, чакъл), негасена и хидратна вар и пепелина. В землището на с. Величково се добиват скални облицовъчни материали. От тях недобре проучени и разработени са находищата от гранит, сканит и габро.

Големи са залежите от инертните материали - речен пясък и филц, които не са добре проучени и не се експлоатират.